

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:54	5:13	בית שמש
6:55	5:21	בני ברק
6:52	5:11	טבריה
6:52	4:58	יבנאל
6:53	5:05	ירושלים
6:54	5:11	מודיעין עילית
6:52	5:09	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 23 (741)

פרשת תשא, פרשת פרה, ו"ח אדר, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרו: נ"ך: אסתר ז' | בבלי: מנחות נ"ה | ירושלמי: גיטין מ"ו | תוספתא: מעשר שני ב' | רמב"ם: תלמוד תורה ד'

מוהרא"ש מספר

פְּרָה אֲדוּמָה

דע לך, גם היום יש את 'אפר פרה', רבנו אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א, סימן נה), מה הסוד של אפר פרה? הסוד הוא תפילה, כמו שכתוב (הושע יד, א): "ונשלמה פרים שפתינו", על ידי שמשתמשים בשפתיים רק לתפלה, לנגע את השפתיים אל השם יתברך – זה נחשב כאילו אנחנו עושים את הפרה אדומה ומטהרים מכל הטמאות; ובתפלה משיח יכבש את העולם, ואת זה משיח יכניס בעולם, שיִדברו וישוחחו עם השם יתברך; משיח הוא אותיות משיח אלמים, כשמשוחב יבוא יהיה כזה אור בעולם, יראו רק את השם יתברך, ולא ידברו יותר משום דבר חוץ מהשם יתברך, וכולם יעסקו רק בתפלה, כמו שכתוב (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא

<<<<

מילה של התחזקות

עבשו בשעוברים עליך חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', ואתה מחזיק מעמד, זה חידוש גדול, עבשו אתה מאיר וזורח בכל העולמות, דיקא עבשו בפשיש חושך ואפלה, הכל חשוך, הכל קר, כבוי וכו', ואתה ממשיך בעבודת השם, עבשו אתה מנענע את כל הרקיעים.

יצא לי לדבר עם אנשי שלומינו, התחזקנו בזה שאנחנו חסידי ברסלב אז עלינו לדעת להמשיך בימים היבשים, בימים הקרים; בימים שלא רואים, בשלא מרגישים ובשנופלים השם ישמרנו, צריכים לאחז עצמנו אצל רבנו, לחפש את הנקודות הטובות, לחטוף כמה דבורים יבשים, לא להמתין שיהיה לב... אלא לפעל לעובדא ולמעשה.

תתאחז ותחזיק מעמד.

(עצתו אמונה תרומה תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

פי תשא את ראש בני ישראל. רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א, סימן ק"א), המלים 'ראש בני ישראל ראשי תיבות "רבי", ולהפך אומר הפסוק (שמואל א ב, ט) 'רשעים בחשך ידמו, שזה גם ראשי תיבות "רבי".

כשיהודי הולך אל צדיק, רבי, מורה דרך, הוא צריך לזכר את המטרה למה הוא הולך לשם, כדי שהרבי יקרב אותו אל השם יתברך. ישנם הרבה צדיקים, הרבה יהודים יראי שמים, אבל כשהולכים אל רבי לא מסתכלים אם הרבי הוא צדיק גדול בפני עצמו, אלא אם הרבי גם יכול לרומם את אנשיו, האם כשהולכים אל הרבי מתקרבים יותר אל השם יתברך, מתחילים להתנהג טוב יותר ובייחוד יראת שמים, הרבי יכול להוציא את אנשיו מהרע שבו הם מנחים ולהפך אותם ליהודים כשרים, לרבי כזה כדאי ללכת.

את זה הפסוק אומר לנו פי תשא את ראש בני ישראל, משה רבנו היה מנהיג אמת, הוא הרים את בני ישראל, הוא התייחס לכל יהודי, דאג לכל היהודים, וקרב אותם להשם יתברך, ואפלו כשעם ישראל נפלו לחטא העגל, הוא לא רחק ולא גרש אותם מעליו, אלא הוא הרבה להתפלל עבורם, החזיר אותם בתשובה, והחזיר אותם להשם יתברך. זהו סימן של מנהיג ישראל אמת, שבוער לו שכל יהודי יחזר אל השם יתברך, הוא מוכן למסר את נפשו כדי שכל יהודי יהיה באמת דבוק בהשם יתברך.

ויש גם מנהיג מסוג אחר, שהוא באמת יהודי ירא שמים ויהודי קדוש, הוא דבוק בהשם יתברך ועובד את השם במסירות נפש, אבל אין לו כח להביא גם את מקרבו אל השם יתברך, על זה אומר הפסוק רשעים בחשך ידמו, בלשון רבים, לא מדברים על המנהיג בעצמו אלא על מקרבו, הם נשארים עם הרשעות, החשכות והדמיונות שלהם, הם נשארים רחוקים מהשם יתברך, למנהיג אין את הפח להחזיר אותם אל השם יתברך.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א, סימן ל'), ישנם אנשים חשובים האומרים שהם לא צריכים ללכת אל צדיק מאד גדול, מספיק להם ללכת אל יהודי חשוב, ירא שמים, בתרוץ, "הלואי שקדם אהיה לפחות כמוהו"; זה כמו שאדם יגיד, "אני כל כך חולה, אני לא צריך ללכת לרופא הכי גדול, אלך אל אדם בריא, הלואי שאהיה בריא לפחות כמוהו"... כל אחד מבין שמאד טפשי לומר כך, להפך, כמה שאדם חולה יותר, לא עלינו, הוא צריך לחפש רופא גדול יותר שיכול לרפא אותו.

מנהיג הוא רופא רוחני, כשיהודי הולך אל מנהיג צריך המנהיג לרפא את המחלות הרוחניות שלו, צריך שיהיה לו דרך להוציא את האדם הזה מהמדות הרעות והתאוות שהאדם מנח בהם, ולקרב אותו אל השם יתברך, וכמה שאדם יודע יותר שהוא חולה ברוחניות, כך הוא צריך לחפש רופא רוחני יותר גדול, שבאמת יכול לרפאות אותו.

(תוך הנחל פי תשא תש"ס)

מִי הַמּוֹרָה דְרָךְ שְׁלִי?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךְ

עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת כִּי תֵשָׂא,
שַׁבַּת פְּרָה, י"ז אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכוּבוֹד ... נִרוּ יְאִיר
מְקוּבַל מִצְדִּיקִים, שֶׁהַשְּׂבוּעַת שֶׁל שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת פְּרָה
מְסוּגָל מְאֹד לְהִתְקָרֵב אֶל הַצְדִּיקִים, כִּי הַצְדִּיק
הוּא כְּמוֹ הַכֶּהֵן גְּדוֹל שֶׁמְכִין אֶת הָאָפֶר פְּרָה
וּמְטַהֵר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שַׁבְּבִית
הַמְקַדֵּשׁ הֶלְכוּ אֶל הַכֶּהֵן, הַכֶּהֵן לָקַח אֶת הָאִישׁ
הַטָּמֵא וְרִחַץ אוֹתוֹ וְטַהַר אוֹתוֹ לַהֲשִׂים יִתְבַּרְךְ, כִּי
גַם הַצְדִּיקִים עוֹשִׂים, הֵם מְטַהְרִים אֶת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, אֲצֵל הַצְדִּיק יֵשׁ 'אָפֶר פְּרָה', אֲצֵל הַצְדִּיק
אֲפָשֶׁר לְהִטְהַר.

דַּע לָךְ, לִיהוּדֵי חַיִּיב לִהְיוֹת מוֹרָה דְרָךְ שְׁאוֹתוֹ
שׂוֹאֲלִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וּמוֹרָה הוֹרָאָה שְׁאוֹתוֹ
שׂוֹאֲלִים שְׂאֵלוֹת, אֲזַי עֲכָשׁוּ כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת
פְּרֻשֶׁת פְּרָה תִּתְבוּנֹן: 'מִי הַמּוֹרָה דְרָךְ שְׁלִי? מִי
מְרָאָה לִי מִה טוֹב וּמִה נָכוֹן?' בְּלִי צְדִיק עֲלוּלִים
לְהִתְאַמְלֵל, כְּשֶׁהוֹלְכִים אַחֲרֵי חֲבָרִים, שְׂכֵנִים,
הוֹלְכִים אַחֲרֵי הַרוּחַ שְׁנוֹשְׁבֶת - עֲלוּלִים לַעֲזֹב
אֶת הַתּוֹרָה; עֲכָשׁוּ בַשַּׁבַּת פְּרָה תִּתְבוּנֹן לְקַחַת
יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, מוֹרָה הוֹרָאָה, רַב - שְׁאוֹתוֹ
תִּשְׂאֵל אֶת הַשְּׂאֵלוֹת שְׁלָךְ, אֶת הַסְּפָקוֹת שְׁלָךְ,
וְגַם תִּשְׁרִישׁ אֶת זֶה בִּילְדִיךָ, בְּסִעּוּדוֹת הַשַּׁבַּת
תִּסְפָּר מִה יֵצֵא לָךְ הַשְּׂבוּעַת לִשְׂאוֹל אוֹ לִשְׂמוּעַ,
שְׂזֶה יִהְיֶה הַשִּׁיחוֹת בְּסִעּוּדוֹת הַשַּׁבַּת שְׁלָךְ: "הָרַב
אָמַר כְּדִי", וְ"הַמּוֹרָה הוֹרָאָה אָמַר כְּדִי"; תֵּן חֲנוּךְ
טוֹב לִילְדִיךָ, שִׁיחֶיהָ חֲקוֹק בְּעֲצֻמוֹתֵיהֶם שְׂכַדִּי
לִהְיוֹת יְהוּדֵי כָשֶׁר וּלְנַהֵל בֵּית יְהוּדֵי - חַיִּבִּים רַב,
מוֹרָה הוֹרָאָה, יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם.

שַׁבַּת שְׁלוֹם.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה תֵשָׂא תשפ"ו)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

- יא. יִשְׁמַר אָדָם אֶת פִּיו מִלּוֹמַר: 'אֲעֲשֶׂה הָעֲבָרָה הַזֹּאת',
אֲפִלוּ בְּדֶרֶךְ לַיְצָנוּת, כִּי דְבוּרוֹ מְכַרֵּחַ אוֹתוֹ לַמַּעֲשֶׂה.
- יב. כָּל הַבּוֹכָה בְּלִילָה, קוֹלוֹ נִשְׁמָע, וּבּוֹכֵבִים וּמִזְלוֹת
בּוֹכִין.

כֵּלָם בְּשֵׁם ה', כּוֹלֵם יִדְבְּרוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ; לָכֵן תַּעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת
מִהַשְּׁבֶת הַזֹּאת שְׂאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים אֶת פְּרֻשֶׁת פְּרָה אֲדוּמָה, לְלַכֵּת בְּכֹל יוֹם
לְמִקּוּם שְׁקֵט שְׂאֵין שֵׁם אֶף אֶחָד, וְשֵׁם תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ,
תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ בְּשִׁפָּה שְׁלָךְ שְׂאֵתָה רָגִיל לְדַבֵּר, תִּסְפָּר לוֹ אֶת הַכֹּאֲבִים
שְׁלָךְ, בְּמִיחָד אֶת הַכֹּאֲב שֵׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה רוּצָה לִהְיוֹת צְדִיק וְהַיְצֵר הַרַע
מִפִּיל אוֹתְךָ בְּטַמְאָה, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׁיִקְרַב אוֹתְךָ אֵלָיו, וְעַם ה'אָפֶר פְּרָה',
עַל יָדֵי 'תְּפִילָה וְהִתְבוּדוֹת' - אֶתָּה תִּטְהַר מִכָּל הַטְּמָאוֹת.

הַפְּרֻשָּׁה שֶׁל פְּרָה אֲדוּמָה הִיא חֹק בְּלִי טַעַם, כְּתוּב מִצְדִּיקִים שְׂזֶה
בְּעֲצֻמוֹ טַהֲרָה, לְהִאָּמֵן בְּהֵשֵׁם יִתְבַּרְךְ וּבִתְּוֹרָה - זֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם;
כְּפִי שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה חֶלֶק א, סִימָן לג): "עַל יָדֵי אֲמוּנָה
- הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ" (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן
ג).

אֵיךְ זֹכִים לְקַבֵּל אֲמוּנָה חֲזָקָה? עַל יָדֵי שְׂמֻשָּׁנִים אֲמוּנָה, מְכַנִּיסִים
בְּכָל דְּבָר אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ; כְּשֶׁדְּבָרִים הוֹלְכִים כְּמוֹ שְׂרוּצִים - יוֹדְעִים
שְׂזֶה מִהֵשֵׁם יִתְבַּרְךְ, וְכִשְׁדְּבָרִים הוֹלְכִים הַפּוֹךְ מִמֶּה שְׂרוּצִים וְזֶה נִרְאָה
רַע - שְׂיִזְכְּרוּ שְׁגָם זֶה מִהֵשֵׁם יִתְבַּרְךְ, כְּפִי שֶׁהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ בַּעַל הַקְּדֻשָּׁת
לוֹי זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ הִיָּה שֶׁר עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: "אִם זֶה טוֹב - זֶה אֶתָּה,
וְאִם חֲלִילָה לְהַפְּךָ - זֶה שׁוֹב אֶתָּה, וְאִם זֶה אֶתָּה - הָרִי זֶה טוֹב, וְאִם
זֶה טוֹב - זֶה שׁוֹב אֶתָּה, אֶתָּה, אֶתָּה אֶתָּה"; עַל כֵּן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׂתַשְׁבֵּן
אֲמוּנָה, וְתִשְׁרִי נִיגוּנֵי אֲמוּנָה, תִּשְׁרִי: "מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין,
אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעֲדֶיךָ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שׁוּם
אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם", כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִסְלַח לָךְ עַל כָּל הָעֲבָרוֹת וְאֶתָּה תִּהְיֶה
טְהוֹר לַהֲשִׂים יִתְבַּרְךָ.

צְדִיקִים אוֹמְרִים שְׂבֻשְׁבֶת זוֹ פְּרֻשֶׁת פְּרָה אֲפָשֶׁר לְהִטְהַר, תַּעֲשֶׂה עֲכָשׁוּ
אֶת הַחֲחֻלָּה הַטּוֹבָה שְׁלָךְ וּתְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲזָכָה לְעִינַיִם טְהוֹרוֹת, עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, שְׂאֲזָרֵק אֶת כָּל
הַכְּלִים שְׂמֵלְכָלְכִים אוֹתִי וּמְטַמְאִים אוֹתִי".

חֲבָרֵי חֲמִדַת לְבָבִי, בַּשַּׁבַּת זוֹ כְּשֶׁקוֹרְאִים אֶת פְּרֻשֶׁת פְּרָה אֲדַמָּה,
שְׂאֲנַחְנוּ מְקִימִים "וַנְּשַׁלְּמָה פְּרִים שְׂפִתֵינוּ" - זֶה זְמַן טוֹב שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ,
שְׂתִתְחַיל לְלִמּוּד תּוֹרָה, כִּי חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים
(רוֹשְׁלַי מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה ד, ח): "כִּיֹּן שֶׁקַּבְּלַתֶּם עָלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה, מַעֲלָה אָנִי
עָלֵיכֶם כְּאִילוֹ לֹא חִטְאַתֶּם מִימֵיכֶם", תַּעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד בְּכֹל יוֹם
כְּמֵה פְּרָקִים מְשִׁנִּיּוֹת, תִּתְחַיל מְסַכֵּת בְּרָכוֹת וְלֹךְ כְּסִדְרֹן פְּרָק אַחֲרֵי פְּרָק,
וּכְשֶׁאֶתָּה מְסִיִּים מְסַכֵּת בְּרָכוֹת תִּתְחַיל מְסַכֵּת פְּאָה; כִּי תִמְשִׁיךְ עַד
שְׂאֵתָה מְסִיִּים מְסַכֵּת זְרַעִים וְאַחַר כֵּן תִּתְחַיל סִדְר מוֹעֵד, תִּלְמַד פְּרָק
אַחֲרֵי פְּרָק עַד שְׂאֵתָה מְסִיִּים סִדְר מוֹעֵד, כִּי תַעֲשֶׂה, לָךְ סִדְר אַחֲרֵי סִדְר,
עַד שְׂתִסֵּים שְׂשֶׁה סִדְרֵי מְשִׁנָּה, וְאַחַר כֵּן תִּתְחַיל עוֹד הַפְּעַם מְסַכֵּת
בְּרָכוֹת, כִּי תַעֲשֶׂה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ, וְאַפִּילוֹ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין הַכֹּל, אֶל
תִּמְנַע מִלְּהַמְשִׁיךְ לְלִמּוּד, אַחַר כֵּן אֶתָּה תִּבְנֶין אֶת זֶה, כִּי כִּי הוֹלֵךְ דְּרָךְ
הַלְמוּד, בְּהִתְחַלָּה לֹא מְבִינִים מִיָּד, רַק אַחַר כֵּן אַחֲרֵי שְׁלוֹמֵדִים הַרְבֵּה
זֹכִים לְהִבִּין, כְּפִי שֶׁחַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שַׁבַּת סג): "לְגַמּוֹר
וְהָדָר לְסִבְר", שְׂקַדֵּם יִלְמְדוּ אֲפִילוֹ שֶׁלֹּא מְבִינִים הַכֹּל, וְאַחַר כֵּן יִזְכוּ
לְהִבִּין.

כְּמוֹ כֵּן תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁיעוֹר בְּש"ס, תִּתְחַיל מְסַכֵּת בְּרָכוֹת, תִּלְמַד דִּף
אַחֲרֵי דִף, זֶה יִרְחַץ אוֹתְךָ מִכָּל הַרַע, וְאַפִּילוֹ אֶחָד שֶׁהוּא מְאֹד רַחוּק
וְשָׂקוּעַ בְּטַמְאָה, אֲפִילוֹ בְּעָלִי רֵאתָן שֵׁישׁ לָהֶם שְׂרָץ בְּמַח; שְׂזֶה
הַמְּחַשְׁבוֹת שֶׁל נִיאוּף וְשֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, לְמֵרוֹת זֹאת אָמַר
הָאֲמוּרָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לוֹי (פְּתוּבוֹת עז): "אָנִי לֹא מְפַחֵד לְגַעַת
בְּאָנָשִׁים מִהַסּוּג הַזֶּה וְלִלְמוּד אֶתָּם תּוֹרָה", הַתּוֹרָה תִּגַּן עַל כּוֹלָם וְתִרְחַץ
אוֹתָם עַד שֶׁהֵם כּוֹלֵם יִזְכוּ לְהַפְּךָ לִיהוּדִים כְּשָׂרִים.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה תֵשָׂא תשפ"ו)

האם לדבר עם ילדים נגד ההורים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על כל הגליונות, השיחות, המכתבים, שכל כך מחזיקים, הם משמחים ומחדשים את הנשמה, השם יתברך! תזן לראש הישיבה שליט"א הרבה שנים טובות ובריאות להמשיך בעבודת הקדושה.

קראתי באחד הגליונות רעיון חזק שנמתן לי מהלך חדש בעבודה שלי בתור מלמד, שאפשר להחדיר את כל העניינים שצריכים לדבר עליהם בפתה, העניינים שצריכים חיזוק אצל הילדים, בתוך ספור מעגן.

לאחרונה ספרתי לילדים ספור על תלמיד של הצדיק הקדוש ר' פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו, שנשאר פעם לבד על אי בודד, ובאמצע הכנסתי כמה פאב לו שהוא לא יכל להתפלל שם במגן. אחד מהילדים בפתה ענה ואמר, "אבא שלי סתם כך לא מתפלל במגן, בלי שום סיבה מיחדת והוא אפילו לא מצטער מזה", וכן הלצה כאלה דברים, ועוד ילדים אמרו דברים דומים.

השאלה שלי איך אני צריך להגיב במקרה שכזה?

שוב יישר כח גדול תזן השם יתברך לראש הישיבה שליט"א הרבה שפע ברכה והצלחה מתוך בריאות עד בלי די.

תשובה

יישר כח

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מלמד לילדים ואתה מחזיר בהם אמונה ויראת שמים. תספר לילדים הרבה סיפורי צדיקים; זה ילחיק את הלב שלהם. כפי שרבנו אומר (לקישי מוהר"ן חלק א, סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד."

כשיילדים מתחילים לספר דברים על ההורים שלהם וכו' - צריכים בחכמה לענות לילדים שאת ההורים צריכים לכבד וצריכים לדון אותם לכף זכות, ובמקביל להמשיך לדבר עם הילדים להיות זהירים בהלכות; וכשאתה מדבר עם הילדים על ההלכה שצריכים להתפלל במגן והילדים אומרים 'אבא שלי מתפלל בבית' - חס ושלום אל תדבר אליהם נגד ההורים שלהם, אלא בחכמה תגיד 'זו ההלכה, ואת ההורים

תשצה.

ובכל אלו הימים עד ראש השנה היתה דרכו של רבנו ז"ל לטייל הרבה עם אנשי שולמונו ועם רבי נתן, וגלה נפלאות רבות, חידושים נוראים ונפלאים, ונדפס בלקוטי מוהר"ן תנינא.

פגון התורה ט"ו והתורה ט"ז אמר רבנו ז"ל גם כן בשבוע הנ"ל, ורבי נתן כתבו הכל בספר.

ופעם אחת הלך רבנו ז"ל עם רבי נתן חוץ לעיר ברסלב, ומשה חנקעס ואברהם ל פייעס שני עשירים בעיר ברסלב, שאחזו את עצמם גם כן מאנשי רבנו ז"ל, הלכו אחרי רבנו ז"ל. ומחמת שרבנו ז"ל היה חלוש כח אז מאד מאד, על כן הלך לאט לאט, והם הלכו במהירות גדולה מאד. והדרך, שלקחה לרבנו ז"ל עם רבי נתן כמה שעות, לקח להם כמו חצי שעה.

ואז התחיל רבנו ז"ל לומר המאמר (בלקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא): "השם יתברך הוא למעלה מהזמן וכו', עין שם. וסיים: "וכן במקום בעולם הזה רואים, שאברהם מל ומשה יכולין לילך בזמן קצר מה שאנו צריכים לילך כמה שעות".

תשצו.

ופעם אחת נסע רבנו ז"ל לחוץ לעיר כדי לשאף אויר ולקח עמו את רבי נפתלי ורבי נתן, ובא לקרעטשטמע (לפנדק) אחד, ונתנו להם שם גבינה לאכל.

ורבי נפתלי, היה לו גם כן חלי הראה כמו רבנו ז"ל, ועל כן הוא ורבנו ז"ל לא רצו לאכל, מחמת שגבינה מזקת לחולאת הראה, ורבי נתן לא רצה לאכל בלעדס. ואמר רבי נתן לרבי נפתלי, שאיכל ולא יזיק. השיב לו רבי נפתלי: "אתה אומר לי? כשרבנו ז"ל יאמר לי, אז אכל!" (ובזו הלשון אמר לו: "דו זאגסט מיר איך זאל עסן? ווען דער רבי זאל מיר הייסען, וועל איך עסן!) ושמע זאת רבנו ז"ל ואמר: "נפתלי, עס! עס! אכל! אכל!" ואכל רבי נפתלי עם רבי נתן.

ואחר כך בדרך חזרתם לעיר עשה רבי נפתלי א הוס (נתן שעול). ענה ואמר רבנו ז"ל: "הראיתם עס איז שוין גארנישט דער הוס, איך האב געמיינט אז ער וועט זיך פריער אפפארטיגן פאר מיר", (זה כלל לא אותו שעול, אני חשבת, שהוא יפטר מזה לפני). והיה מובן מדברי רבנו ז"ל, שהמשיך לרבי נפתלי בזה המאכל רפואה.

ואחר כך בראש השנה אמר רבנו ז"ל תורה (עו לקמו סימן תתא). ושם מובא ענין זה, שייכולו להמשיך פחות הרפואה לתוך כל דבר מאכל, עין שם.

(המשיך בא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

רישום והזמנות לאומן ראש השנה תשפ"ז

כולנו מתגעגעים בכל יום להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה הבא עלינו לטובה. כפי שאמר רבנו ז"ל: "מיד לאחר ראש השנה, אני כבר מטה אוזן ושומע איך השמש כבר מגיע לדפוק ולהעיר לסליחות". עוד אמר רבנו ז"ל: "לא רק אתם תלויים בראש השנה שלי, אלא כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי."

אף על פי שאנו נמצאים כעת בחודש אדר, הימים חולפים מהר מאוד. הדבר הראשון שעלינו לעשות הוא להתפלל להשם יתברך; ללא תפילה שום דבר אינו פועל. אדם יכול לתכנן תוכניות ולערוך חשבונות ברורים, אך הכל תלוי בהשם יתברך. עלינו לבקש מהשם שנוכה להיות בין עשרות אלפי היהודים המגיעים אל רבנו בראש השנה.

לצד התפילה, יש להסדיר גם מקום לינה באומן – היכן לאכול והיכן לישון. כדי שהבניין יוכל לתפקד כראוי ולקלוט את כולם בצורה מסודרת, וכדי שכל אחד יוכל לשהות וליהנות מחג יפה יחד עם אנשי שלומנו, עם התפילות החמות והשיעורים והשיחות המתוקים של ראש הישיבה שליט"א והסעודות המפוארות – יש לשריין כבר עכשיו מיטה ולפעול לפי הסדר.

היות וישנו ביקוש גבוה מאוד והציבור המעוניין לבוא גדול בהרבה ממספר המקומות הקיימים בפועל, אנו מבקשים מאוד שלא להמתין לרגע האחרון. לאחר המועד האחרון כל המקומות הנותרים יפתחו לקהל הרחב, ללא כל מחויבות להזמנות משנים עברו. אנא הסדירו את סידורכם מראש כדי למנוע עגמת נפש.

כדי לשריין מיטה או לארגן קבוצה לחדר, אנא התקשרו עד ראש חודש ניסן הבעל"ט:

בארץ ישראל: אפשר לפנות למו"ה יצחק שמואל פרנקל הי"ו

054-845-6150. וציינו כי ברצונכם לשריין מיטה. כאמור – עד ראש חודש ניסן נשתדל

בעזרת השם לשמור עבורכם את אותה המיטה שהייתה לכם בשנה שעברה.

כאמור, ישנו מועד אחרון קשוח. הכל חייב להיות משולם במלואו עד ראש חודש סיוון. לאחר ראש חודש סיוון, כל ההזמנות יפתחו לכל דורש ונתחיל לקבל הזמנות חדשות. כמו כן, התשלום חייב להתבצע בבת אחת ולא בתשלומים.

מחירי המיטות הם כדלקמן:

- קומה ראשונה – \$1,300
- קומה שנייה – \$1,200
- קומה שלישייה – \$900
- קומה רביעית – \$800

קיימים עסקנים מסורים בכל המקומות דרכם ניתן לשלם עבור ההזמנה:

- **בארה"ב:** מו"ה מרדכי רוזנברג הי"ו 845-825-3550 ומו"ה יחזקאל סאמעט הי"ו 347-452-1936
- **בארץ ישראל:** מו"ה יצחק שמואל פרנקל הי"ו. 054-845-6150
- **באנגליה:** מו"ה שמחה בלאק הי"ו 07388-582-855

לכל הערה שהיא, או אם ברצונכם ליזכות ולסייע בהכנות בבניין במהלך שבוע ראש השנה, אנא צרו קשר עם הגבאים.

צ'ריכים להמשיך לכבד', כמו כן פשמדברים עם הילדים לא להזיק טלפון, לא לצפות בקליפים, הסרטות, סרטים, סטטוסים וכו' וכו', והילדים שואלים את המלמד 'אבל אבא שלי פן מסתפל!' - צ'ריכים להזהר מאד לא לדבר עם הילדים נגד הוריהם, אלא בחקמה להגיד להם 'אולי אבא שלך שאל רב? וכו', ולהמשיך לדבר עם הילדים מה שנכון.

תמשיך לספר להם ספורים, זה מוסר, זה יראת שמים. מוהרא"ש מספר, הרב הקדוש מצאנו זכותו יגן עלינו שאל פעם את המלמד של בניו האם הוא לומד אתם מוסר, אמר המלמד: "כן", שאל אותו הרב מצאנו: "איזה ספרי מוסר אתה לומד אתם?" והמלמד ענה: "חובת הלבבות", אומר לו הרב הקדוש מצאנו: "לא לזה התפונתי, אני שואל אם אתה לומד מוסר, אם אתה מספר להם ספורים על הצדיק הקדוש רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, ועל אחיו הצדיק הקדוש רבי זושא זכותו יגן עלינו"; כי ספרי צדיקים מלהיבים את הלב להיות יהודי פשוט.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה תצנן תשפ"ו)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה בעריש קרויס הי"ו ירושלים
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה משה וויינבערג הי"ו קרית יואל
לרגל שמחת אירוסים בנו למזל טוב

החתן שמחה וויינבערג הי"ו עב"ג בת
מו"ה אשר לעמיל זוסמאן הי"ו קרית ברסלב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	
יום שני בשעה 21:00	---	30 ד' לפני זמן הדלקת נרות 20 דק' לפני השקיעה	8:30 ברכות 9:00 ברכות	בזמן הדלקת נרות 15 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה רחוב משה שפירא 2 אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5 בית שמש רח' נהר הירדן 25
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:15	10 דק' לפני השקיעה 30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות 9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד-3 רח' נהרדעא 24 מוזיעין עילית רשב"י 19
יום שלישי בשעה 21:30	---	20 דק' לפני השקיעה 30 ד' לפני השקיעה	9:45 ברכות 9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 10 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עלינה
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	